

7 Δεκεμβρίου 2022

Οἱ λογισμοὶ καθορίζουν τὴ ζωὴ μας (Γέρων Θαδδαῖος Στρυμπούλοβιτς τῆς Βιτόβνιτσα)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Ἡ ζωὴ μας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ εἶδος τῶν λογισμῶν πού καλλιεργοῦμε. Ἄν οἱ λογισμοὶ μας εἶναι εἰρηνικοὶ καὶ ἤρεμοι, ἂν ἔχουν πραότητα καὶ καλοσύνη, τότε ἔτσι εἶναι καὶ ἡ ζωὴ μας.

Ἄν ἡ προσοχή μας εἶναι στραμμένη στίς συνθήκες τοῦ βίου μας, τότε μᾶς καταπίνει μία δίνη λογισμῶν, καί δέν μπορούμε νά ἔχουμε οὔτε εἰρήνη οὔτε γαλήνη.

Τό σημεῖο ἐκκίνησής μας εἶναι πάντοτε ἐσφαλμένο. Ἄντί νά ξεκινούμε μέ τόν ἑαυτό μας, ἐμεῖς θέλουμε πάντοτε νά ἀλλάξουμε πρῶτα τοὺς ἄλλους καί τελευταίους ἐμᾶς. Ἄν ὁ καθένας ξεκινούσε πρῶτα μέ τόν ἑαυτό του, θά εἶχαμε παντοῦ τριγύρω εἰρήνη! Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέει ὅτι κανείς δέν μπορεί νά βλάψει τόν ἄνθρωπο ἐκεῖνο πού δέν βλάπτει τόν ἑαυτό του – οὔτε κι ὁ ἴδιος ὁ διάβολος. Βλέπετε; Ἐμεῖς εἴμαστε οἱ ἀρχιτέκτονες, οἱ μοναδικοί ἀρχιτέκτονες, τοῦ μέλλοντός μας.

Μέ τούς λογισμούς του ὁ ἄνθρωπος ἀναστατώνει ἐνίοτε τήν τάξη τῆς Δημιουργίας. Ἔτσι καταστράφηκαν οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι -μέ ἕναν κατακλυσμό- ἐξαιτίας τῶν κακῶν λογισμῶν καί προθέσεων τους. Αὐτό ἀληθεύει ἀκόμα καί σήμερα – οἱ λογισμοί μας εἶναι κακοί καί γι' αὐτό δέν ἀποκομίζουμε καλή καρποφορία. Πρέπει νά ἀλλάξουμε. Καθένας μας πρέπει νά ἀλλάξει, ἀλλά εἶναι κρίμα πού δέν ἔχουμε παραδείγματα νά μᾶς καθοδηγήσουν, οὔτε στίς οἰκογένειές μας οὔτε στήν κοινωνία μας.

Βλέπετε συνεπῶς πῶς ἔχουν τά πράγματα. Ὅταν καλλιεργοῦμε κακές σκέψεις, γινόμαστε κακοί. Ἴσως ἐμεῖς νά νομίζουμε ὅτι εἴμαστε καλοί, ἀλλά τό κακό εἶναι ἐντός μας. Δέν ἔχουμε τή δύναμη νά τοῦ ἀντισταθοῦμε. Καί γνωρίζουμε ὡς χριστιανοί ὅτι δέν πρέπει κἄν νά σκεφτόμαστε τό κακό, πόσο μᾶλλον νά τό διαπράττουμε.

Ἐμεῖς ὡστόσο, ἔχουμε θεία δύναμη, θεία ζωή καί θεία ἐνέργεια. Τήν ἡμέρα τῆς τελικῆς κρίσεως θά ἐρωτηθοῦμε γιά τό τί εἶδους χρήση κάναμε αὐτῆς τῆς δύναμης, τῆς ζωῆς καί τῆς ἐνέργειας, πού μᾶς δόθηκαν: συμβάλαμε στήν ἀρμονία τοῦ σύμπαντος ἢ σπείραμε δυσαρμονία;

Ὁ Κύριος πῆρε πάνω του ὅλες μας τίς ὀδύνες καί τίς μέριμνες, καί εἶπε ὅτι θά μᾶς παράσχει καθετί πού χρειαζόμαστε. Καί παρόλα αὐτά ἐμεῖς κρατιόμαστε τόσο σφιχτά ἀπό τίς μέριμνές μας, πού δέν ἀφήνουμε τό νοῦ καί τήν καρδιά μας, τίς οἰκογένειες καί καθένα τριγύρω μας, νά βρεῖ ἀνάπαυση.

Ὅποτε τά προβλήματα πέφτουν πάνω μου σάν ἄχθος δυσβάσταχτο κι ἐγώ προσπαθῶ νά σηκώσω ὅλες τίς μέριμνες τοῦ μοναστηριοῦ καί τῆς ἀδελφότητας μόνος μου, συσσωρεύω μπελάδες σέ μένα καί τήν ἀδελφότητα. Ἀκόμα καί τό εὐκολότερο ἔργο ἐπιτελεῖται μέ τεράστια δυσκολία. Ὅταν ὅμως ἐναποθέτω τόν ἑαυτό μου, τήν ἀδελφότητα καί καθετί ἄλλο στόν Κύριο, τότε ἀκόμα καί τά δυσκολότερα ἔργα ἐπιτελοῦνται μέ εὐκολία. Δέν ὑπάρχει πίεση καί βασιλεύει

ειρήνη στην αδελφότητα.

Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος πού ζεῖ μέσα του τή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἀκτινοβολεῖ ἅγιους λογισμούς. Θεῖους λογισμούς. Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δημιουργεῖ μέσα μας μία ἀτμόσφαιρα παραδείσου, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς κολάσεως, τὴν ὁποία ἀκτινοβολεῖ ὅποιος ἔχει τὸν Ἄδη στὴν καρδιά του. Ὁ ρόλος τῶν χριστιανῶν στὸν κόσμο εἶναι νὰ φιλτράρουν τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς γῆς, ὥστε νὰ κερδίζει διαρκῶς ἔδαφος ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Μποροῦμε νὰ περιφρουροῦμε ὁλόκληρο τὸν κόσμο περιφρουρώντας τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ παραδείσου μέσα μας, διότι ἂν χάσουμε τὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, δὲν θὰ σώσουμε οὔτε τὸν ἑαυτό μας οὔτε τοὺς ἄλλους. Ἐκεῖνος πού ἔχει μέσα του τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ θὰ τὴ μεταδώσει ἀνεπαίσθητα καὶ στοὺς ἄλλους. Οἱ ἄνθρωποι θὰ ἐλκύονται ἀπὸ τὴν ἐντὸς μας εἰρήνη καὶ ζεστασιά θὰ θέλουν νὰ εἶναι κοντά μας, καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ οὐρανοῦ θὰ περάσει σταδιακὰ καὶ σέ κείνους. Σχεδὸν δὲν εἶναι κἂν ἀπαραίτητο νὰ μιᾶμε στοὺς ἀνθρώπους γι' αὐτὴ. Ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ παραδείσου θὰ ἀκτινοβολεῖ ἀπὸ μέσα μας ἀκόμα κι ὅταν σιωποῦμε ἢ μιᾶμε γιὰ πράγματα καθημερινά. Θὰ ἀκτινοβολεῖ ἀπὸ μέσα μας ἀκόμα κι ἂν δὲν ἔχουμε συναίσθηση ὅτι τό κάνει.

Ὁ Κύριος κάλεσε τὸν καθένα ἀπὸ μᾶς στὴν ὑπαρξη μὲ ἓνα συγκεκριμένο στόχο καὶ σχέδιο. Καὶ τό παραμικρὸ χορταράκι αὐτοῦ τοῦ πλανήτη ἔχει ἓνα εἶδος ἀποστολῆς ἐδῶ στὴ γῆ.

Καὶ πόσο ἀληθεύει αὐτό γιὰ τὰ ἀνθρώπινα ὄντα! Ὡστόσο, ἐμεῖς διαταράσσουμε ἐνίοτε καὶ ἐμποδίζουμε τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ. Ἔχουμε τὴν ἐλευθερία εἴτε νὰ ἀποδεχτοῦμε τό θέλημά Του εἴτε νὰ τό ἀπορρίψουμε· ὁ Θεός πού εἶναι ἀγάπη, δὲν θέλει νὰ ἄρει αὐτὴ τὴν ἐλευθερία ἀπὸ μᾶς. Μᾶς δόθηκε ἀπόλυτη ἐλευθερία, ἀλλὰ ἐμεῖς, πάνω στὴν τρέλα μας, ποθοῦμε συχνά ἄχρηστα πράγματα.

Δὲν μποροῦμε νὰ ἐπιτύχουμε τὴ σωτηρία μὲ κανέναν τρόπο πέρα ἀπὸ τὴ μεταμόρφωση τοῦ νοῦ μας, τὴ μεταμόρφωσή του σέ κάτι διαφορετικὸ ἀπὸ αὐτό πού ἦταν. Ὁ νοῦς μας θεώνεται ἀπὸ μία ἰδιάζουσα ἐνέργεια τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Γίνεται ἀπαθὴς καὶ ἅγιος. Ἐνας θεωμένος νοῦς ζεῖ ἀκατάπαυστα μὲ τὴ μνήμη τοῦ Θεοῦ.

Γνωρίζοντας ὅτι ὁ Θεός εἶναι μέσα μας κι ἐμεῖς ἐν Αὐτῷ, ὁ θεωμένος νοῦς εἶναι ὁλότελα οἰκεῖος μὲ τὸν Θεό. Ὁ Θεός εἶναι παντοῦ κι ἐμεῖς εἴμαστε σάν ψάρια μέσα στό νερό ὅταν εἴμαστε ἐν Θεῷ. Τὴ στιγμή πού οἱ λογισμοί μας τὸν ἐγκαταλείπουν, ἀφανίζόμαστε πνευματικά.

Πηγή: agiazoni.gr